

ΜΟΥΣΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

"Όταν ο μαέστρος Στοκόφσκυ ανέλαβε τη διεύθυνση της Συμφωνικής Ορχήστρας της Φιλαρμονικής, είδε με μεγάλη του έκπληξη και αγανάχτηση με πόση άνωμελιά έφτανε ο κόσμος στην αίθουσα των συναυλιών, από την όποια ο καθένας έφευγε έσποτε του κάπιζε. Έτσι όταν η συναυλία έρχιζε, ή αίθουσα ήταν μισογεμάτη και στο τελευταίο κομμάτι του προγράμματος ή αίθουσα ζιμενε έντελως άδεια, έπειδή έν τώ μεταξύ είχαν φύγει όλοι.

Μιά μέρα όμως ο Στοκόφσκυ άποφάσισε νά δώσει ένα γερό μάθημα στό κακοαναθραμμένο αυτό μουσικό κοινό και νά του έπιβάλει άποφασιστικά τάξη. Έτσι λοιπόν σέ μία συναυλία οι άκροατές είδαν με μεγάλη τους έκπληξη τό Στοκόφσκυ ν' άρχίζει τη συναυλία μέ δυό μονάχα βιολίστες και μ' ένα βιολεντεστίστα. Όσο όμως προχωρούσε ή συναυλία οι μουσικοί έφταναν λίγοι λίγοι, καθόντουσαν όπου τους κάπιζε, έβγαζαν από τη θήκη τ' όργανό τους, κούρδιζαν κι άρχιζαν νά παίξουν τό μέρος τους, από κεί πού τους ήταν βολικό νά παρακολουθήσουν τό σύνολο της όρχήστρας. Τό άποτέλεσμα ήταν νά δημιουργηθεί ένα άνακάτωμα κι ένα θαλάσσωμα πάνω στην έκτέλεση του προγράμματος πρωτοφανές στό μουσικά χρονικά. Και σάν νά μην έφτανε αυτό, μόλις άρχισε νά παίζετο τό τελευταίο κομμάτι του προγράμματος, οι μουσικοί σηκώνονταν ένας - ένας κι έφυγαν ώς πού ζιμενε για νά τελειώσει τό κομμάτι ένας μόνος μουσικός πού έπαιζε δεύτερο βιολί, ώς πού κι αυτός, λίγο πριν τελειώσει τό μέρος του, σηκώθηκε, διάσχισε τη σκηνή πιζόντας κι έχάθηκε στό παρασκήνιο.

Τότε ο Στοκόφσκυ γύρισε κι είπε στό κατάπληχτο άκροατήριο :

—Κυρίες μου και Κύριοι, μήν εσφινιάζεστε. Οι μουσικοί της όρχήστρας δέν έκαμαν τίποτε άλλο από τό ν' άκολουθήσουν την ταχτική πού κρατάτε όταν έρχεσθε κι όταν φεύγετε από τη συναυλία και σάς βεβαιώ ότι την ίδια ταχτική θα άκολουθοΰν ώς πού ν' αλλάξετε τη δική σας.

Τό μάθημα ήταν άποτελεσματικότατο. Στην άλλη συναυλία ή αίθουσα ήταν γεμάτη πριν άρχισει ή έκτέλεση κι άδειασε μετά τό τέλος του προγράμματος, μέ άπόλυτη τάξη.